

PORTALUL MAGIC
SALVAREA RINOCERILOR

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Mihaela Cosma
Corectură: Ionuț Burcioiu
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OSBORNE, MARY POPE

Salvarea rinocerilor / de Mary Pope Osborne ; il. de AG Ford ; trad. din lb. engleză de Mihaela Pogonici. – Pitești : Paralela 45, 2024
ISBN 978-973-47-4215-8

I. Ford, A.G (il.)

II. Pogonici, Mihaela (trad.)

821.111

087.5

Mary Pope Osborne
Magic Tree House #37. Rhinos at Recess

Text copyright © 2023 by Mary Pope Osborne
Jacket art and interior illustrations copyright © 2023 by AG Ford
All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This translation published by arrangement with Random House Children's Books, a division of Penguin Random House LLC.
Magic Tree House® is a registered trademark of Mary Pope Osborne, used under license.

Copyright © Editura Paralela 45, 2024
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Cuprins

Prolog	11
1. Recreație în Africa?	15
2. Hei, copii!	25
3. Jomo și Shani.....	37
4. Speedy, mai încet.....	46
5. Nu te mișca!	56
6. Cod roșu!	66
7. Hai, puiule, hai!	75
8. Strămoșul uriaș	86
9. Mesaj recepționat.....	98
10. O idee mai bună.....	108

1

Recreație în Africa?

Un vânt primăvăratie mătura curtea școlii. Locul de joacă era scaldat în lumina dimineții. Copiii țipau, pasau mingea și se întreceau la alergat.

— Jack! îl strigă Annie pe fratele ei, de pe marginea terenului. Am nevoie de ajutorul tău!

Jack juca volei.

— Vin repede, le spuse colegilor săi de echipă și dădu fuga la sora lui.

— Ce-i? întrebă el.

— Mi-am uitat acasă mapa cu proiectul de la științe. Și trebuie să predau lucrarea după pauză. Doamna a sunat-o pe mama la muncă. Mama a zis că pot să mă duc acasă să iau mapa dacă vii cu mine. Trebuie să ne întoarcem în cincisprezece minute, până se termină pauza.

— Sigur, nicio problemă! se învoi Jack.

Casa lor era la doar câteva străzi distanță.

— Trebuie să luăm ceva de acasă! Mă întorc repede! le strigă Jack colegilor săi.

Cei doi frați ieșiră în fugă din curtea școlii și o luară pe trotuar, în direcția casei lor.

— Despre ce-ai scris în lucrare?

— Tu ce crezi?

— Despre un animal, spuse Jack zâmbind. Dar care?

Annie era expertă în animale.

— Tot felul! răspunse Annie. Trebuie să-mi iau mapa, e plină cu poze.

Copiii trecură pe lângă biserică, apoi pe lângă biblioteca orășenească. Când ajunseră în dreptul pădurii, Annie îl prinse pe fratele ei de mână.

— Jack, stai un pic! Uite!

Pe o ramură era cocoțată o mică pasăre cenușie, cu un cioc roșu-aprins, care îi fixa cu ochii ei mici și galbeni.

— Ce pasăre e? întrebă Jack.

— O ciocănitoare cu cioc roșu, răspunse Annie în șoaptă. Dar credeam că trăiesc numai în Africa.

Pasărea scoase un țipăt răgușit.

— Vrea să ne luăm după ea, spuse Annie.

— N-avem cum, trebuie să luăm mapa, îi aminti fratele ei. Ne ducem acasă, o luăm și apoi ne întoarcem repede la școală, înainte să se termine pauza.

Ciocănitorea mai scoase un țipăt. Apoi își desfăcu aripile și își luă zborul în pădure.

— Trebuie să ne luăm după ea!

— Annie, n-avem cum să le facem pe *amândouă*! Alege! Ori proiectul la științe, ori pasărea.

Ciocănitorea îi striga din pădure.

— Pasărea! exclamă fetița și începu să alerge.

— Oh, frate! oftă Jack, dar se luă după sora lui.

Pasărea cea mică îi chema mereu, călăuzindu-i printre copacii din pădure.

— A venit căsuța din copac, sigur asta înseamnă! spuse Annie. Poate că ne ducem în Africa de data asta.

— Rămâne de văzut!

— Mai ții minte cele două călătorii ale noastre în Africa? Gorilele din pădurea tropicală¹? Și leii din Tanzania²?

— O, da, leii, spuse Jack și se înfioră.

Abia reușiseră să scape de lei!

La un moment dat, ciocănitorea îi strigă din cel mai înalt stejar.

Copiii se opriră și priviră în sus.

Ce să vezi? Căsuța din copac strălucea în lumina soarelui.

---

¹ Citește volumul 22, *Bună dimineța, gorilelor!*.

² Citește volumul 11, *Cu leii în savană*.

— Ai făcut o alegere bună, recunosc
Jack.

— Da, am făcut! se bucură Annie.

Ciocănitorea își luă zborul pe cerul luminos de primăvară.

— Mulțumesc! îi strigă fetița, apoi începu să urce pe scara de frânghie. Jack o urmă.

Când ajunseră sus, băiatul se uită în jur, derutat.

— Zâna nu ne-a lăsat nicio enciclopedie. Doar cartea cu pădurea noastră, ca să ne întoarcem acasă.

— Da, dar uite un bilet.

Annie ridică de jos o bucată de hârtie care zăcea într-un ungher întunecat. O desfăcu și citi cu voce tare:

*Călătoriți într-o savană
Cu flori și arbori plini de spini,
Cu antilope gnu, cu zebre
Și creaturi cu carne și-ochi blajini.*

*Magia doar o dată folosiți-o,
Salvați vieți, și vechi, și noi.
Pericolul îndepărtați-l
Făcând aceste lucruri amândoi:*

*Găsiți copacul de hârtie
Cu rădăcini în sus crescute.
Vorbiți cu uriașul și spuneți-i:
«TE ROG, OPREȘTE-I», și o să v-ajute.*

— Uau! Deci azi o să ne petrecem recreația în Africa! spuse Annie. E singurul loc unde

trăiesc antilope gnu și zebre. La fel ca ciocă-
nitoarea cu ciocul roșu.

— Și lei?

— Aproape toți leii sălbatici trăiesc în
Africa, încuviință Annie.

— Bi-neee, spuse fratele ei, cu un oftat.

Inspiră adânc și se uită la ghicitoare.

— Ce-i „arborele de hârtie“?

— Hmm... Hârtia se face din copaci. Poate
are legătură cu asta.

— Nu. Spune „cu rădăcinile în sus cres-
cute“. Copacii au rădăcinile doar în pământ.
Și ce-o însemna „vorbiți cu uriașul“? Care uriaș?

— Vreun animal mare, cât o gorilă sau un
elefant?

— Sunt mari, dar n-aș zice că sunt uria-
șe, spuse Jack și se uită în jur. Ce păcat că
n-avem nicio enciclopedie.

— Asta e, o să ne prindem noi, spuse sora lui. Punem degetul pe „savană” și ne punem dorința?

— Dă-i drumul! o îndemnă Jack pe sora lui și îi întinse ghicitoarea. Dar vezi, după ce aterizăm, să nu o iei la fugă, cum faci de obicei. Așteaptă să ne gândim la un plan. Unul care să ne convină la amândoi. Promiți?

— Sigur, sigur, spuse Annie și puse degetul pe cuvânt. Îmi doresc să mergem aici!

Deodată se stârni vântul.

Căsuța începu să se învârtească.

Din ce în ce mai repede.

Apoi totul rămase nemișcat.

Nimic nu se mai clintea.